

NAAR AANLEIDING VAN TURFPOTTEN

door J. J. G. VERSTEGEN.

Met belangstelling las ik het artikel in de Februari-aflevering, geschreven door den heer P. H. Burgers over de turfpotten.

Voor den schrijver schijnt deze vraag iets nieuws te zijn, echter is in de jaren 1920—1925 hierover in Duitschland veel geschreven in de tuinbouw-pers en zijn verschillende wijzen van plantenteelt, „met kluit” behandeld.

De oude methode is de teelt in aarden bloempotten. Hieraan zijn naast groote uitgaven voor de potten, ook de kosten van lastig vervoer en het uit den pot halen, bij het uitzetten der jonge planten als nadeelen verbonden.

Daarop zijn gekomen de papier-potten, voor éénmalig gebruik. Verschillende firma's brengen deze papier-potten in den handel. Er zijn goede bij en ook veel rommel. Ze hebben het gewone bloempot model, zijn gemaakt van dun karton en aan den zijwand voorzien van gaten van ± 1 cm grootte.

De goede soort potten houdt het vrij lang uit en zijn de resten, na de voorjaarsplanting, in den herfst nog in den grond te vinden. De slechte soort bezwijkt reeds, voordat de jonge planten in den grond gezet worden.

De fout van deze papierpotten was, zoowel de slechte kwaliteit van het papier, als de onvoldoende wijze van prepareren, door drenking in een vochtwerende vloeistof.

In deze papierpotten teelde ik o.a. jonge tomatenplanten en andere kluitplantjes.

Ook de door den heer Burgers genoemde turfpotten zijn me bekend. Ze zijn echter door den naam: pot, wel wat hoog betiteld. Het is een bonk geperste turf, met daarin een uitholling. Deze uitholling wordt met goede aarde gevuld en daarin wordt het plantje gezet. De turfpot wordt geheel met wortels doorgroeid. De wortels groeien ook door den pot heen en in de andere er naast staande potten, zoodat het geheel een wortel-net vormt en de planten bij het opnemen uit elkaar getrokken moeten worden. Even goede resultaten als met turfpotten is te bereiken op een goedkoopere manier, die ik en meerdere anderen toepasten.

We maakten een mengsel van oude mest, turfmolm en zand. De menging werd genomen met ± 50 % turfmolm, die niet te fijn was en eerst een tijd buiten gelegen had, om goed vochtig te worden.

Dit mengsel werd in de broeibakken, als een 10 tot 15 cm dikke laag uitgespreid over den vooraf gelijk geharkten grond.

Ook in het vrije veld werd het over gereed gemaakte, iets te diep aangelegde bedden gedaan.

Voor kasgebruik ging het op de tabletten of in houten vlakke kisten.

Jonge planten, die later met kluit verzet moesten worden, werden hierin geplant. Dit gebeurde bijv. met jonge tomatenplanten en vroege bloemkoolplanten. De jonge planten worden daar met de hand uitgenomen, ze houden mooi kluit en groeien heel goed weer door. De kosten zijn veel geringer dan bij turfpotten en het bereikte resultaat is hetzelfde.